

τρων περί τιμῶν ἀσφαλείας, περιλαμβανομένων τῶν ἠγγυημένων τιμῶν.

Ὁ ὄργανισμὸς ἐμπορείας εἶναι δυνατὸν εἰς μερικὰς περιστάσεις νὰ ὑποστηριχθῇ διὰ κυβερνητικῆς ἐνεργείας ἀνευ οἰασδῆποτε ἐγγυήσεως τιμῆς. Τοῦτο ἐφαρμόζεται π. χ. εἰς τὴν πρᾶξιν ὑπὸ τὰς διατάξεις ἐμπορείας εἰς Η. Π. βάσει τοῦ νόμου περί Γεωργικῆς Συμφωνίας Ἐμπορείας τοῦ 1937 ὅστις ἐφαρμόζεται π. χ. εἰς τὰ φρούτα, λαχανικά καὶ κάρνα εἰς ὀριζόμενας περιφέρειας, προϊόντα τὰ ὁποῖα δὲν ὠφελοῦνται ἀπὸ ἠγγυημένων τιμᾶς. Αἱ διατάξεις περί ἐμπορείας χρησιμοποιοῦνται ἐπίσης πρὸς συμπλήρωσιν τῆς ἐγγυήσεως τῆς τιμῆς διὰ τὸ γάλα. Πλείστοι τύποι κανονισμῶν δύνανται νὰ χρησιμοποιηθοῦν ὑπὸ τοιαύτας διατάξεις π. χ. «πρὸς ἔλεγχον τῆς ποιότητος, ποσότητος καὶ ἀναλογίας φορτώσεων ἀπὸ τὰς περιφέρειας παραγωγῆς πρὸς τὴν ἀγορὰν τὴν δημιουργίαν ἀποθέματος τοῦ ἀπὸ κοινῶν διαχειριζομένου προϊόντος, τὸν ἔλεγχον καὶ διάθεσιν τῶν πλεονασμάτων, τὴν ἀπαγόρευσιν τῶν μὴ ἐντίμων ἐφαρμογῶν εἰς τὸ ἐμπόριον, ἀναγραφὴν τῶν τιμῶν, κανονισμῶν τῶν περιεκτῶν καὶ τὴν δημιουργίαν ἐρεῦνης καὶ ἀναπτύξεως τῆς ἐμπορείας».

Οἱ γεωργικοὶ συνεταιρισμοὶ διὰ τὴν ἐμπορείαν τῶν προϊόντων των (καὶ ἐπίσης διὰ τὴν ἀγορὰν τῶν ἀναγκαιούτων εἰς αὐτοὺς) καταναλίσκουν πολὺν χρόνον. Εἶχον ἤδη ἀναπτυχθῆ εἰς τὰς Σκανδιναβικὰς χώρας τὸν 19ον αἰῶνα καὶ εἰς τὴν περιοχὴν ταύτην ἀπὸ τότε ἦσαν πολὺ σπουδαῖοι. Σήμερον π. χ. κυριαρχοῦν ἐπὶ τοῦ σπουδαίου Δανικοῦ ἔξαγωγικοῦ ἐμπορίου καὶ μεγάλως ἐνεκα τῆς ἰκανότητος τῶν ἐνεργειῶν των ἡ Δανία ἐγένετο ἰκανὴ νὰ συναγωνίζεται ἐπιτυχῶς εἰς τὰς παγκοσμίους ἀγορὰς τὰς ἄλλας χώρας ὁ-

που οἱ γεωργοὶ λαμβάνουν πολὺ μεγαλύτεραν κυβερνητικὴν ὑποστήριξιν. Εἰς τὴν Σουηδίαν, οἱ γεωργικοὶ συνεταιρισμοὶ διαχειρίζονται τὸ 99 % τῆς παραγωγῆς τοῦ γάλακτος, 74 % τοῦ κρέατος καὶ ὠν καὶ 60 % τῶν σιτηρῶν δι' ἄρτον.

Εἰς πλείστας ἄλλας χώρας ἡ ἀνάπτυξις τῆς συνεταιριστικῆς ἐμπορείας ἦτο ὀλιγώτερον ἔντονος. Οἱ συνεταιρισμοὶ λειτουργοῦν μὲ μεγαλύτεραν ἢ μικροτέραν δύναμιν εἰς πλείστας Εὐρωπαϊκὰς χώρας. Αἱ ἐνέργειαι τοῦ Ὁμόσπονδιακοῦ Γεωργικοῦ Συμβουλίου, ἰδρυθέντος εἰς τὰς Η. Π., βάσει τοῦ Γεωργικοῦ Νόμου περί Ἐμπορείας τοῦ 1929, μεγάλως καθυθύνθησαν πρὸς τὴν ἐνθάρρυνσιν τῶν γεωργικῶν συνεταιρισμῶν ἐμπορίας καὶ οἱ γεωργικοὶ συνεταιρισμοὶ σήμερον εἶναι καλῶς ὀργανωμένοι εἰς τὰς Η. Π. Α. διὰ τὴν ἐμπορείαν τῶν γεωργικῶν προϊόντων, καθὼς ἐπίσης διὰ τὴν ἀγορὰν τῶν γεωργικῶν χρειωδῶν. Ἐπίσης ἐνθαρρύνονται εἰς τὸν Καναδᾶν. Εἶναι σπουδαῖοι εἰς τὴν Αὐστραλίαν καὶ Ν. Ζηλανδίαν. Εἰς τὴν Ν. Ζηλανδίαν π. χ. οἱ συνεταιρισμοὶ καλύπτουν τὰ 95 % τῆς παραγωγῆς βοτύρου καὶ τυροῦ. Εἶναι σχεδὸν οἱ μόνοι ὡς ὑπηρεσία πωλήσεων εἰς τὴν Ἰαπωνίαν διὰ τοὺς παραγωγοὺς ὀρυζῆς, πωλοῦντες εἰς τὴν Κυβέρνησιν καὶ ἐπὶ μιᾶς προαιρετικῆς βάσεως μεγάλως ἐλέγχουν τὰς πωλήσεις τοῦ σίτου, τῆς κριθῆς, ἀποφλοιωμένης κριθῆς ἐλαιωδῶν σπόρων γογγυλίδος κ. λ. π. πρὸς τοὺς βιομηχανικοὺς ἐπεξεργαστὰς ἢ πρὸς τὴν Κυβέρνησιν. Σημαντικαὶ προσπάθειαι γίνονται διὰ τὴν διεύρυνσιν τοῦ ρόλου των συνεταιρισμῶν εἰς ἀριθμὸν χωρῶν τῆς Ἄπω Ἀνατολῆς, περιλαμβανομένων τῶν Ἰνδιῶν, Κεϋλάνης, Μπούρμας, Ἰνδουησίας καὶ τῶν Φιλιππίνων. Ἄλλος τύπος συνεταιριστικῶν ὀργανώσεων ἐμπορείας τῶν παραγω-